

OHNISKO

Počítame s vami...

SLOVO KAZATEĽA
Žit' z Božej milosti

SVEDECTVO
Stôl na púšti

KREŠŤANSKÍ HRDINOVIA
Brat Andrej

Téma
Vymodlené požehnanie

január – február 2017

Foto: Pablo Absolon

ŽIŤ z Božej milosti

Božia milosť prináša spásu, vychováva nás, plní nádejou.

Tt 2,11-15

Jeden neveriaci muž navštívil evanjelizačné bohoslužby. Keď prišla evanjelizačná výzva, iný muž ho vyzval, aby vyznal svoju vieru v Krista. Odmietol. Ten muž sa ho pýtal: „Nechceš, aby Ti Boh odpustil hriechy?“ Odpovedal: „Nie, mám rád svoje hriechy.“

Všetci zhrešili a nemajú Božiu slávu (Rim 3,23). Niektorých to trápí, iných hriechy bavia; sú pre nich zdrojom zábavy.

Biblia vie, že sme takí, ale vyzdvihuje tých, ktorí chcú s hriechmi skončiť. Takým vzorom je napríklad Mojžiš. V Liste Hebrejom 11,24-25 sa píše: „Keď Mojžiš dospel, vo viere odoprel volať sa synom faraónovej dcéry. Radšej si zvolil trpieť s Božím ľudom, než mať dočasný úžitok z hriechu.“

Opíjať sa alebo fetovať, brať drogy alebo sa prevíňovať v oblasti sexu, leňošiť alebo sa prejedat', klamať alebo podvádzať... z týchto hriechov človek môže mať naozaj len „dočasný úžitok“. Následky už pôžitkom nie sú. – Frustrácia, zdravotné problémy a rozličné dohry, zranenia, ako rozbitá rodina, strata milovaných osôb, strata dôvery, riziko straty zamestnania a mnohé vážne problémy ohrozujú budúcnosť hriešnika. To jediné, čo má moc chyby napraviť, je Božia milosť. Spása, prijímaný Boží dar slobody pre nové, správne rozhodnutia, sa ponúka ako trvalé riešenie oslobodenia od hriechu. Boh je láska, dáva nám ju zadarmo, z milosti: svoju spásu – našu záchranu. Chce nás, sme Jeho stvoreniami; stvoril nás, aby mohol prebývať v spoločenstve s každým jedným človečikom. Chce každého, aj teba. Evanjelista Ján (3,16) hovorí, že dielo Božieho Syna bolo vykonané v prospech každého, kto verí. Kto chce vierou prijať, že náprava hriechu je možná. Kto sa chce vierou upnúť na Boha a byť Mu vďačný za to, čo v Kristovi pre každého jedné-

ho z nás vykonal. Práve skrze Krista na všetko, čo sme vykonalí a čo patrí do kategórie hriechu, Boh zabúda a pozerá sa na nás ako na čistých. Avšak len ak to chceme...

Mamička i otecko často hovoria malým deťom nie. – Nie, nedotýkaj sa rúry, je horúca, spáliš sa! Nie, nehraj sa so zápalkami, môžeš spôsobiť požiar! Nie, nenakláňaj sa cez zábradlie, môžeš spadnúť! (...) Počas nákupov chcú deti všetko, čo sa im zapáči, no rodič často odvetí: Nie, toto nie je pre teba! Nie, toto si teraz nemôžeme dovoliť! Nie, toto nepotrebuješ!

„Nie“ sa prečasto deťom nepáči. Ani dospelým, keď to musia aplikovať sami na sebe. Keď cítia, že správny vzťah k Bohu a život spaseného človeka vyžadujú odriekania. Veriaci potrebuje počuť aj Božie „nie“. Už starozákonní uctievači Boha Hospodina potrebovali počuť práve tak ako aj my: „Syn môj, neodvrhuj Hospodinovu výchovu a nezarmucuj sa pre jeho karhanie, lebo Hospodin karhá toho, koho miluje, ako otec syna, ktorého má rád.“ (Pr 3,11-12)

Milosť nás aj vyučuje, ako žiť. Vyučuje nás rozoznávať, čo je hriech a čo je Božia vôľa. V súčasnom európskom i v slovenskom prostredí sa ľahko stáva, že hriech nepomenujeme. Zjavné previnenie sa podáva tak, aby nevyznelo až tak zle. V školách, v médiách, vo filmoch alebo aj v bežnej medziľudskej komunikácii sa hriech stáva spoločensky prijateľným. Neraz sa tento étos súčasného sveta tlačí aj do cirkvi. A výsledok?! Mizne strach z Boha a nepočuje sa Jeho hlasné: „Nie!“ Aj cirkevné spoločenstvo sa tak poľahky môže zmeniť na spolok zabávačov, kde sa síce ľudia majú radi, ale Božia milosť ich už nevyučuje, ako žiť.

V televízii prebiehajú súťaže, v ktorých má vyniknúť talent účinkujúceho. Mnohí z divákov oceňujú úžasné spevácke talenty. Ale čo vlastne motivuje týchto zväčša mladých ľudí, aby vyskúšali šťastie v takejto show? Samozrejme, sú to peniaze. V USA vraj víťazovi takej show ponúkli kontrakt na 5 miliónov dolárov! Nádej sa

spája s peniazmi. Stať sa majetným človekom je obrovskou motiváciou.

A predsa, Pán Ježiš nám pripomína: „Veď čo osoží človeku, ak získa hoci celý svet, ale utrpí škodu na duši?“ (Mt 16,26) A apoštol Pavol vysvetľuje: „Veľkým ziskom je však zbožnosť spojená so spokojnosťou... tí, čo chcú zbohatnúť, upadajú do osídel pokušenia a sú pod vplyvom mnohých nerozumných a škodlivých žiadostí, ktoré ponárajú ľudí do skazy a záhuby. Veď koreňom všetkého zla je láska k peniazom. Z túžby po nich niektorí zblúdili z cesty viery a spôsobili si mnoho bolesti.“ (1Tim 6,10)

Jedna stará múdrosť vraví: „Mať peniaze nie je zlé, pokým peniaze nemajú teba.“ Zlé je, keď prostriedky ovládajú toho, komu majú slúžiť. Keď ovládajú myseľ a napokon aj celý život človeka. Keď predkladajú falošnú nádej; pretože jedného dňa viera v peniaze sklame. Neposkytnú, čo všetko mali zaručiť. A napokon nenaplnia ani nádej, lebo ľudský život sa skôr či neskôr skončí. Všetko tu zanecháme.

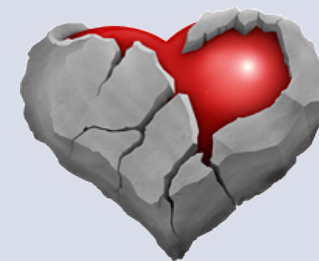
Pravá nádej je v Božej milosti skrze Krista. Pravú nádej máme len vtedy, ak máme pravého Pána. Tento Pán nám dáva nádej na každý deň. Je našim Sprievodcom na ceste života a ukazuje, že zarabanie peňazí a získavanie čoraz väčšieho množstva pozemských materiálnych vecí nemôže poskytnúť ozajstnú nádej. Pripomínam si to vždy, keď pominie čosi príjemné, na čo som sa tešil. Stretnutie s ľuďmi, dovolenka, nejaká udalosť, zaujímavá cesta... Všetko sa rýchlo končí. Aj môj pozemský život sa v jednej chvíli skončí.

Božia milosť nás vyučuje, aby sme mali na pamäti, že všetko raz dôjde konca. Skončí sa aj tento rok, ktorý sme len nedávno začali. Ale večnosť patrí Bohu. Len tá sa neskončí. Na nej môžeme mať podiel vďaka Jeho milosti. To Božia milosť nás plní nádejou. V spoločenstve veriacich oslavujúcich Jeho milosť pri bohoslužbe prežívame kúsok večnosti. Tam aj prinášame svoju vďačnosť za nádej, ktorá nesklame, ktorá nezahanbuje a ktorá trvá večne! Boh nám ju dáva zadarmo – z milosti – aj v tomto roku.

Pavel Procházka

Hospodin hovorí: Dám vám nové srdce a nového ducha do vášho vnútra.

Ezechiel 36,26

Stále niečo nové

Nové heslo roka veľmi dobre zapadá do moderného životného pocitu. Staré je vodou pod mostom. V kurze je nové. A tak najradšej nové srdce a nového ducha! Nakoniec všetci chceme žiť dlho, no pritom zostať večne mladí...

Ale ako je to v živote s Bohom, keď niekto pred nejakým časom: snád pred niekoľkými rokmi alebo dokonca desaťročiami – zažil nový duchovný začiatok? Je to tiež už len minulosťou?! A čo by sa malo stať znova? Malo by to byť opäť podobné tomu prvému novému začiatku?

Prísľub nového srdca a nového ducha sa vzťahuje k obnoveniu vnútra; centra človeka. S tým je spojená nádej, že obnovenie je trvalé a má vplyv na reč a konanie človeka. Skúsenosti však ukazujú, že nové starne, keď sa neudržiava.

V čom sa u kresťanov prejavuje nové srdce a nový duch? Klasickými ukazovateľmi sú pokora, viera, nádej a láska. Ony všetky potrebujú pravidelnú starostlivosť, v neposlednom rade prostredníctvom vedomého tréningu. Potom obnovujú srdce i ducha, ba aj keď telo starne. Prajem Vám zažívať trvalé obnovenie – osobne i v spoločenstve zboru.

*biskup Patrick Streiff
(preklad: M. Kušáková)*

Milióny natlačených strán

(K 95. narodeninám brata Vlastislava Maláča)

Metodizmus prišiel na európsky kontinent v polovici 19. storočia. Jeho pamätníci už nežijú. Som však rád, že máme v česko-slovenskom metodizme človeka, ktorý si toho pamätá veľa, a pamäť mu stále

dobro slúži. Teším sa, že ho osobne poznám a že som sa od neho mohol mnohému priučiť.

Vlastislav Maláč sa narodil 22. 12. 1921 vo Viedni ako druhé dieťa českému kazateľovi v českom metodistickom zbore. Život farárskeho dieťaťa nebol jednoduchý ani v detstve, ani neskôr v dospelosti. Vysokú školu mohol vyštudovať až po vojne. Jeho viera v Pána Ježiša i osobná disciplinovanosť a odvaha mu pomáhali prekonať životné prekážky s najrôznejšími nástrahami.

Brata Vlastíka, okrem iného aj nadšeného skauta, som spoznal v roku 1970 na cirkevných kurzoch pre laických spolupracovníkov; neskôr aj na konferenciách a kurzoch v Poušti pri Bechyni. Mnohokrát som sedel pod kazateľnicou, kde slúžil vždy starostlivo pripraveným kázaním alebo biblickým výkladom.

Vedel rozprávať o svojich cestách, ktoré absolvoval ako delegát cirkevných konferencií a ktoré sprevádzal premietaním diaprojektívov. V tých časoch to bolo pre naše zbory povzbudivé aj pre vtedy mimoriadne spojenie s cirkevným svetom zo „Západu“. Ale vlastne aj z „Východu“. Zo svojich služobných ciest do vtedajšieho Sovietskeho zväzu priniesol aj osobné svedectvo o stretnutí s tamojšími kresťanmi (to však bez diaprojektívov). A to bolo vskutku veľmi vzácne. Využíval voľný čas aj tam; kam ako jeden z vedcov musel ísť konzultovať svoje výskumy. „Učili stroje hovoriť,“

ako to výstižne nazval. Dnes sú hlasové výstupy počítačov samozrejmosťou. Vybavujem si chvíle, keď nás ako študentov zapojil do svojho výskumu.

Od roku 1989 sme vyše dvadsať rokov spolupracovali v kancelárii ústredia našej cirkvi. Vedel všetko. Spomeniem aspoň niektoré z jeho služieb:

Keďže poznal históriu cirkvi, mohol sprevádzať zahraničné návštevy a uviesť ich do našej vtedajšej situácie, odpovedať na otázky. Ovládal jazyky (angličtinu perfektne, nemčinu, francúzštinu, vyznal sa v latinčine...) a cirkvi bol veľmi nápomocný aj prekladom teologických textov. Nenechal sa zmiašť, keď napríklad korektor prehliadol nejakú chybu. Ovládal rôzne mašinky (aj tlačiarenské a knižárske) a vytlačil milióny strán textov, zviazal tisíce kusov publikácií, ktoré dodnes využíva nielen naša cirkev. Keď sme do ústredia kúpili prvý počítač, učil nás, ako sa s ním pracuje. Pretože bol poriadkumilovný, mohli sme sa vždy spoľahnúť, že svoju prácu dotiahne až do úplného záveru. Rád pracoval v noci, a tak sme mali v ústredí takmer nepretržitú službu. Tých dvadsať rokov bolo pre mňa mimoriadnych. Hovoril som, že je môj poklad. A raz som ho „skoro zakopal“. To vtedy, keď sme sa striedali v diaľkových službách v Protivíne, a ja som mu nestačil odovzdať kľúče od fary, kam išiel na utorkovú biblickú hodinu. Bola zima a musel prečkať nejakú dobu, kým prišli miestni. Ale vydržal. Vydržal so mnou mnohé... Vyzrieval ako víno: čím staršie, tým lepšie.

Ale aby som ho len neospevoval... Mal svoje názory a nerád od nich ustupoval. Navyše bol vo svojich úsudkoch niekedy príliš rýchly. No bol natoľko pokorný, že nakoniec dokázal prijať aj iný názor a rešpektovať slobodu druhého.

Píšem v minulom čase. Z dvoch dôvodov. – Jednak preto, že nás všetkých zaskočila akási príhoda, ktorá ho načas vyradila z prevádzky.

Zľakli sme sa; chvíľami sme mysleli, že ho poznačí natrvalo. Áno, ale len z jednej stránky. Stiahol sa z aktivít v našom ústredí. Ale inak sa opäť obdivuhodne obnovil. – A po druhé preto, že sa s ním teraz vidám iba sporadicky. No kedykoľvek sa stretneme, vidím, že je zas o kus láskavejší a vysmiatejší. Síce spomalil svoje

Božia misia

Drahí bratia a drahé sestry z ECM, pred dlhším časom sme dostali sumu 850,66 eur ako príspevok Vašich zborov na Fond misie v Európe. Chcel by som sa Vám poďakovať za prejavenu solidaritu a lásku. FMIE je skvelou príležitosťou na to, ako sa stať súčasťou Božej misie v inej krajine; a Vy ste túto možnosť využili. Ďakujem, že ste sa rozhodli podeliť sa s druhými o to, čo máte.

Poznáte rozdiel medzi mačkou a slonom? Nehovorím teraz o veľkosti, váhe, potrave, vzhľade, alebo o pravdepodobnosti, s akou sa s týmto zvieraťom môžete stretnúť na Slovensku. Mám na mysli gestačné obdobie; teda to, ako dlho čakajú mačka a slon na narodenie svojich mláďat. Pre mačku je to 66 dní, zatiaľ čo slon musí čakať až 2 roky. Sú veci, na ktoré treba čakať dlhšie. Keď sa pozeráme na ľudí, ktorí žijú v našich krajinách, vidíme, že túžia po mieri, po živote bez strachu, po nádeji do budúcnosti pre seba i pre svoje rodiny. A keď sa zamyslíme nad ľuďmi vo svojom okolí, zistíme, že sú medzi nimi takí, ktorí čakajú na prelomenie svojej samoty. Aj tí, čo dúfajú, že sa im zlepši zdravie, alebo že ich rodinná situácia a zamestnanie budú priaznivejšie. Túžia po prijatí, pochopení a láske. Život nie je vždy taký, ako sme si ho sami naplánovali. Ale v Galatských 4,4 čítame: Ale keď prišla plnosť času, Boh poslal svojho Syna. Nasledovať Krista tiež znamená ochotu ísť za tými, čo túžia po živote – a byť tam v správny čas.

FMIE podporuje jednotlivcov i miestne zbory po celej Európe, aby mohli robiť to,

telesné tempo, ale nie duchovnú jasnozrivosť.

Vlastík, ďakujem Pánu Bohu za Teba a prajem Ti stálu radosť a pokoj v Kristovi. Som si istý, že s prianiami všetkého dobrého sa ku mne pridá celý zástup ľudí. Snáď Ťa nimi príliš neunavíme!

Josef Červeňák

čo som vyššie opísal: svojimi slovami i skutkami. Podporuje aj ľudí, ktorí sa na túto službu pripravujú. Zoznam je veľmi dlhý, preto vyberám len jeden príklad. Daniel Vadaszi (na fotke), mladý muž z Maďarska, napísal: „Práve som ukončil stredoškolské vzdelanie. Povolanie do služby kazateľa som dostal pred tromi rokmi. Bolo to na mládežníckom tábore v Hetes, ale v tom čase som si nebol celkom istý, či je to naozaj Božie volanie. V ten večer mi vnukol tieto slová z 2Tim 3,14: Ty však zostaň v tom, čomu si sa naučil a čo ti je zverené, veď vieš, od koho si sa to naučil. Odvtedy mám pred očami tento cieľ. Ešte potrebujem posilniť v mnohých oblastiach. Avšak verím, že ak je to volanie od Boha, On mi dá silu na túto cestu.“

Prostredníctvom Vášho daru ste sa stali súčasťou služby viery, nádeje a lásky na mnohých miestach. Umožnili ste ľuďom, čo sú ochotní ísť, aby išli za tými, ktorí túžia po živote, a aby tam boli v správny čas. Preto: Veľmi pekne Vám ďakujem za podporu.

*S prianím Božieho požehnania
Urs Schweizer, manažér FMIE
(preklad: L. Procházková)*

Vymodlené požehnanie

(1Krn 4, 9-10)

Jabbéc bol vo väčšej úcte než jeho bratia. Jeho matka mu dala meno Jabbéc so slovami: *V bolesti som ho porodila. Jabbéc vyslovil Bohu Izraela želanie: Kiežby si ma požehnával a rozšíril moje územie. Tvoja ruka nech ma sprevádza a zbaví zlého, aby som nemal trápenie! Boh jeho prosbu splnil. (1Krn 4, 9-10)*

Jabbécove vyhliadky na život vôbec neboli dobré. Podľa mena, ktoré dostal, mal byť jeho život plný bolesti. Meno v biblických dobách určovalo osud človeka aj jeho význam. Jabbéc však zmenil svoj osud; pretrhol vplyv minulosti a negatívnej tradície na svoj život, a získal požehnanie od Boha. Boh dal to, čo si Jabbéc žiadal! Jeho modlitba nevyznieva ako volanie zmoknutého kurat'a, ale ako revanie leva. Je to bojovná modlitba; túžba po Božom zásahu do biedy a do trápenia hriechom. Aj my môžeme modlitbou zmeniť zlé veci v našich životoch. Keď voláme na veľkého Boha a nielen vyčká-vame Božiu vôľu vo falošnej zbožnosti. Reformácia okrem množstva dobrých vecí priniesla aj tie menej dobré. Napr. zastavila misiu v snahe povedať, že Boh aj tak spasí len toho, ko-ho chce; preto je márne ísť do sveta za ľuďmi a vynakladať úsilie na zvestovanie. Dnes sa už s týmto postojom asi nestotožňujeme, ale predsa niekedy až fatalisticky čakáme na Boží zá-sah.

Niekedy nás obmedzuje aj naše „slovenské myslenie v malom“: komplex menejcennosti... Potrebujeme prelomiť aj tieto zábrany.

Vyzývam nás všetkých na modlitbu. Volaj-me k Bohu ako Jabbéc, aby Boh zmenil náš údel; aby rozšíril náš chotár (pôsobenie, vplyv...) a zbavil nás našich obmedzení, a viditeľne preukázal, že je s nami. Podobným príkladom je aj aktívny postoj Gideóna. Gideón mal zdravú

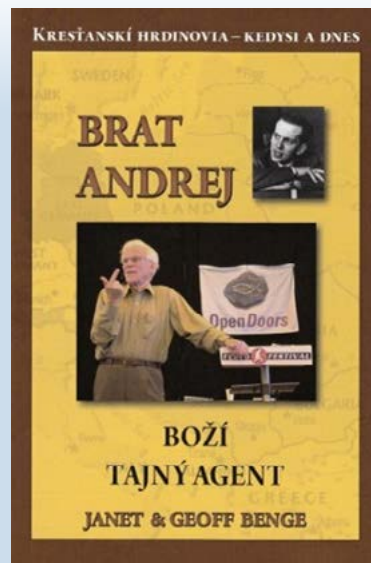
dravosť po Božích veciach, keď odpovedal na pozdrav anjela („Pán s tebou, udatný muž!“) slovami: „Ak je Hospodin s nami, prečo sa dejú všetky tieto zlé veci?!“ A anjel mu odpovedal: „Takýchto ľudí potrebujem, ktorí nebudú spokojní s osudom; s tým, čo diabol robí; s tým, v akom stave sme, ale hľadá človeka, ktorý chce viac Božích vecí, viac kráľovstva Božieho na zemi!“

Kto sa bude modliť za vládu v našej krajine, aby spravodlivo konala? Kto za políciu, aby použila meč na poriadok v krajine? Kto za súdy, aby nebola korupcia a nepravosť?

Kritikov je dosť, a aj tých, čo vedia mudrovať alebo opísať stav krajiny, či jej nedostatky. Ale príhovorcov je málo; takých, ktorí budú stáť za Boží zásah milosti.

Volajme k Bohu, pretože môžeme zmeniť veci. Boh dá to, čo budeme žiadať, ako dal Jabbécovi. Haleluja! Amen.

Luboš Tagaj

Kresťanskí hrdinovia – kedysi a dnes 1. časť

Dávame Vám do pozornosti sériu nových životopisov o misionároch s názvom Kresťanskí hrdinovia kedysi a dnes:

George Müller – Ochranca sirôt v Bristole,
Hudson Taylor – Hlboko v srdci Číny,
Gróf Zinzendorf – Prvé lastovičky,
Diettrich Bohnhoeffer – Uprostred zla,
Brat Andrej – Boží tajný agent,
Elisabeth Elliot – Radostná podriadenosť,
John Wesley – Svet jeho farnosťou.

Všetky osobnosti z edície Kresťanskí hrdinovia kedysi a dnes majú spoločné znaky.

Prežili pomerne pokojné detstvo, mali rodinné zázemie, kresťanskú výchovu a modlili sa za nich predovšetkým ich zbožné matky.

Tieto osobnosti väčšinou v mladom veku odovzdali svoj život Bohu.

Počas štúdia boli aktívni – zakladali kluby, modlitebné skupinky, a zaviazali sa žiť posväteným životom, do akého nabádali aj svojich rovesníkov.

Hľadali Božiu vôľu pre svoje celoživotné povolanie. Pritom zažili preverenie svojich plánov a vízií.

Inšpirovali sa literatúrou napísanou inými osobnosťami a napodobňovali ich vieru.

Prekonávali vážne choroby, ktoré ohrozovali ich životy, a Pán Boh ich pritom zázračne uzdravoval.

Na cestách a na misijnom poli prežívali ťažkosti a prenasledovanie. Ostali však verní až do smrti.

Dožili sa vysokého veku a ich dielo ich preslávilo po celom svete.

Po prečítaní týchto príbehov si možno položíme otázku, či aj nás si môže Pán Boh podobne použiť. Ak sa Mu úplne odovzdáme, áno. On – Majster – nás uchopí do svojich rúk ako jednoduché nástroje a nimi vytvorí nádherné majstrovské dielo. Ak nasledujeme príklady výnimočných ľudí, aj my sa stávame výnimočnými.

Nech nás inšpirujú aj tieto biografie!

Brat Andrej – Boží tajný agent

Ako sa k nám dostávalo Božie slovo

Keď sa za socializmu slovenské Biblie tlačili v zahraničí, museli sa tajne prepašovať do našej krajiny. Mnohí ľudia podstupovali obrovské riziko, aby ich dopravili na cieľové miesta. Cenný náklad putoval cez celú Európu a niekde na rozhraní Česka a Slovenska, alebo v iných dohodnutých lokalitách musel byť v noci tajne preložený do čakajúcich áut. V nich celé hodiny odvážni bratia trpeli od strachu, či daná dodávka príde včas, alebo či nebola po ceste zadržaná a jej obsah odhalený. Pán Boh svojou dobrotivou ochranou prikrýval autá a „zaslepoval“ oči tým, ktorí to nemali vidieť.

Odvažným mužom, ktorý prevážal Biblie a literatúru, bol Holanďan – brat Andrej (svoje pravé meno tajil). Založil organizáciu Otvorené dvere. Jej heslom je, že pre Pána Boha neexistujú žiadne zatvorené hranice. Keď som bola asi druháčka a už som vedela čítať, mama mi kúpila vlastnú Bibliu – malú čiernu; Roháčkov preklad. Dostala sa k nám možno práve v jednej zo škatúl od brata Andreja. Nech je aj pre Vás táto knižka povzbudením vo vernejšom nasledovaní Pána Ježiša a v ešte väčšej odvahe svedčiť o Ňom!

Brat Andrej (1928 –)

„Pane, oslep oči, ktoré vidia,“ modlil sa Andrej, keď sa zo strážnej boudky vynorili dvaja muži pohraničnej stráže a vyzvali ho, aby vystúpil z auta. Jeden colník otvoril Andrejov kufr. Preložil nabok niekoľko košiel a tam, priamo na očiach, ležali evanjelizačné traktáty. Andrejovi sa potili dlane. Človek, ktorý prevážal takéto materiály, by bol na mieste zatknutý.

Keď sa brat Andrej stal Božím pašerákom, to riziko mu bolo dôverne známe. Ako malý chlapec sa odvažný Andrej van der Bijl pridral k holandskému odboju proti nacistickej okupácii. Ako mladý muž horlivo bojoval na holandských Východoindických ostrovoch, až pokiaľ hrôzy vojny neuvrhli tohto hľadača dobrodružstva do alkoholizmu a zúfalstva.

Vykúpený Pánom Bohom sa Andrej stal smelým poslom nádeje, ktorý pašoval Písmo sväté cez uzatvorené hranice a zásoboval nim prenasledovaných kresťanov za železnou oponou. Dnes brat Andrej a služba organizácie Otvorené dvere naďalej zažíha svetlo Pána Ježiša Krista na tých najtmavších miestach sveta.

Anna G.

Nasledovať Krista – pranie pre mládež

Ahojte, mládežníci,

na začiatku roku 2017 sme v michalovskom zbore dostali (vytiahli z košíka) verš pre mládež: „Tak teda každý z vás, kto sa nezrieka všetkého, čo má, nemôže byť mojim učeníkom.“ (Lk 14,33 – Roháčkov preklad)

Verím, že tieto slová Pána Ježiša nie sú určené iba pre michalovskú mládež. Možno niekomu neznejú príjemne... Verím ale, že sa stanú pre Vás výzvou a povzbudením, aby ste sa neuspokojili iba s povrchným kresťanstvom. Viem, že možno pre Vás dnes nie je jednoduché naplno nasledovať Krista vzhľadom na množstvo lákavých ponúk tohto sveta. Verím, že niekedy je ťažké povedať „nie“ na lákavé pozvania neveriacich priateľov a spolužiakov...

Do roku 2017 Vám prajem, aby ste žili s Bohom naplno v hlbokom a autentickom vzťahu s Ježišom. Nikto Vám nedá viac než je to, čo máte v Ňom!

Števo Rendoš

To najlepšie

Vďačnosť je pekná vlastnosť. Ďakujeme za všetko Pánovi. Aj o tom býva naša tradičná trnavská „vianočno-silvestrovská“ párty, ktorá má v Trnave už dlhoročnú tradíciu. Okrem pies-

ní, hier, zábavy a množstva jedla sme sa spolu delili o svedectvá vďačnosti, ktorými nás Boh obdaroval počas uplynulého roka. Je skvelé počuť, že Boh nás tak veľmi požehnáva... Len to netreba prehliadať (!), resp. vidieť len to, čo nemáme. Boh nám už dávno dal to najlepšie. ☺

Pal'ko

Kilo soli

Mládež v Michalovciach nie je počtom veľká. Ani sa často spolu ako mládež nestretávame vzhľadom na to, že viacerí mládežníci sú už zamestnaní, alebo bývajú ďaleko. A možno práve preto je nám vzácné, ak sa nám nakoniec podarí spolu stretnúť. Takéto stretnutie sme mali aj na Silvestra. Zažili sme radostný čas pri rôznych hrách a aktivitách a, áno, o polnoci aj pri delobuchoch ☺. Nebolo to ale (iba) o zábave: Chválili sme Boha piesňami, zamýšľali sme sa nad Božím slovom a nad výrokom Pána Ježiša, ktorý o nás vyhlásil: „Vy ste soľ zeme...“ (Mt 5,13) a modlili sme sa vzájomne za seba. Aby sme na tie slová nezabudli, každý dostal na pamiatku kilo soli... Mojou modlitbou je, aby títo mládežníci nestratili svoju slanú chuť a stali sa požehnaním pre svojich rovesníkov, svoju rodinu, zbor aj mesto.

Števo

TRNAVA – spoločná mládež

Stôl na púšti

Toto svedectvo je mojim osobným pokračovaním Bohu. Zato, že je práve taký, aký je; že vo svojej nekonečnej milosti mi dovoľuje spoznávať Ho, že sa môžem spoľahnúť na Jeho ochranu. Že ma sprevádza a je presne taký, ako Ho prezentuje Jeho slovo. Na sklonku minuloročného leta mali môj syn s manželom dosť vážnu autonehodu pri strete s kamiónom. Chyba bola na strane syna, auto zostalo na šrot, nepoužiteľné. To však nie je podstatné, sú to len plechy. Podstatné je, že nikomu sa neskrivil ani vlasok na hlave a životy celej posádky boli zachránené. Boh im zoslal anjelov, ktorí ich chránili, čo záchranári aj sami potvrdili; čakali totiž, že budú zbierať už len pozostatky ich tiel. Ale vďaka Bohu, že je Bohom zázrakov; tam, kde my končíme, On začína. Je nesmierne milostivý, predvída – na rozdiel od nás. Duch Svätý mňa aj Mišku viedol i v to ráno, pretože sme sa modlili presne v čase nehody. Človek to zbadá až spätne a uvedomí si, že minútu po minúte riadila Božia ruka. Neprestávam sa diviť, som v úžase nad Jeho milosťou. Sú veci, ktoré som od Boha dostala zázrakom, či už nadprirodzené zaopatrovanie, ochranu, uzdravenie. Ale sú aj veci, za ktoré sa modlím doteraz, hoci odpoveď ešte neprišla... a sú to roky. Viem však, že Boh má svoj čas a svoje spôsoby, ktoré sú odlišné od tých mojich. Učím sa ďakovať aj za veci, čo sú zlé a najradšej by som sa im vyhla, ako napríklad môj terajší nie príliš dobrý zdravotný stav. Ale verím, že budem uzdravená skrze rany a podliatiny nášho Pána Ježiša Krista. Nedávno som bola na sesterskej skupinke v Sereďi. Privítali ma tam tým najúžasnejším možným spôsobom, akým sa dá. – Sestra Elenka Božím slovom Žalmu 78,19: „Či môže Boh rozprestrieť stôl na púšti?“ Verím, že i toto bola jedna z Božích odpovedí smerom ku mne. A odpoveď na moju otázku: Môže, On môže všetko, Je Bohom zázrakov, Všemohúci, Všadeprítomný, Nemenný a stály; to, čo zaslúbil, aj dokoná. Doba, v ktorej žijeme, je nesmierne rýchla, príliš materiálna. Ľudia sa ponáhľajú, chcú si

čo najviac užiť. Carpe diem (t. zn. využi deň naplno, uži si dňa) platí asi dvojnásobne viac ako kedysi. Ja si deň užívam vtedy, keď som v Božej prítomnosti a som si vedomá toho, že Mu môžem ďakovať za každú dych a výdych, za strechu nad hlavou, za jedlo, za svoju rodinu a za každého brata, sestru v ňom. Toto isté – Božie – požehnanie prajem každému, kto bude čítať tieto riadky.

Renáta Mihoková

Každý deň mi Pán pomáha v mnohých veciach. Či už je to zdravie, financie alebo vzťahy v práci, ďakujem Mu za ochranu, vedenie a aj napomenutia. Spomínam si, že keď bol manžel pred rokom na infekčnom so salmonelózou, tak Boh zázračne spôsobil, že som mala tri dni voľna navyše. Práve vtedy sme totiž menili okná a ja by som nestihla urobiť všetko, čo bolo treba aj napriek tomu, že sme všetci pracovali ako včielky. Keďže ja som bola najbližšia osoba v kontakte s chorým; pracovníci z hygieny ma nechceli pustiť do práce, kým nebudem mať všetky tri výtery v poriadku, aby som neprenášala chorobu. Bolo to ťažké: muž v nemocnici, doma ako po výbuchu; tak Pán sa postaral. No nie je úžasný?!

Dana Valová

Naša premena na obraz Krista

Duchovná formácia – aj tak by sa dali nazvať moje poznámky z prednášok superintendenty Claudie Haslebacherovej na konzultácii práce žien v Centrálnej konferencii (Kysáč, október 2016).

Témou tohtoročnej konzultácie bola naša premena na obraz Krista; séria prednášok hlavnej rečníčky sa teda týkala niekoľkých aspektov duchovnej formácie. Sestra superintendenta Claudia Haslebacher, kazateľka a matka troch detí, je už šesť rokov na čele jednej oblasti vo Švajčiarsku. Popritom spolupracuje aj s organizáciou Spiritual Leadership Inc. (SLI), ktorá si kladie nasledovné ciele:

- rozvíjať duchovných vodcov modelujúcich spoločenstvo, ktoré miluje, učí sa a vedie;
- vytvárať prostredie, ktoré napomáha zmenu (transformáciu);
- dať do pohybu procesy prinášajúce ovocie.

Jej prednášky boli práve preto zamerané na naše osobné budovanie a na rozvíjanie schopnosti rozpoznať znaky efektívneho fungovania tímov, ktoré vedieme alebo ktorých sme súčasťou.

Prvým skúmaným aspektom bola „moja“ identita v Kristovi. Najmä na základe textov z Prvého listu Jána (1J 1 a 3) a takisto z diela Johna Wesleyho sme si pripomenuli dôležitosť zakotvenosti v milosti Božej a v identite Otcom stvoreného a milovaného Božieho dieťaťa. Každý, kto túži slúžiť Bohu, musí stáť na tomto pevnom základe.

Druhý aspekt sa týkal výnimočnosti každého z nás. Boh nás stvoril jedinečne, obdaroval nás určitou zmesou talentov, silných i slabých stránok. Preto aj Pavol pripodobňuje Cirkev telu – všetky údy sú rovnako dôležité napriek rôznemu vzhľadu a odlišným funkciám (1Kor 12). Pre vzťahy, ale najmä pre tímy, v ktorých pracujeme a slúžime, je nesmierne dôležité poznať sa práve na tejto úrovni. Ako vždy to začína u jednotlivca: musím si byť vedomý svojich silných i slabých stránok, aby som vedel, v

čom môžem byť prínosom a v čom potrebujem radšej podporiť druhých. Skutočne efektívne môže fungovať tím ľudí (zbór, staršovstvo, misijný tím atď.) práve vtedy, keď je v ňom medzi nami dôvera a dokážeme sa o oboch aspektoch otvorene a bez strachu rozprávať – prijímať sa, a spoločne tak dosiahnuť viac.

Pri treťom aspekte sme dva predchádzajúce aplikovali na budovanie spoločenstva. Zamýšľali sme sa nad otázkami, čo posilňuje a čo, naopak, oslabuje komunity, v ktorých žijeme (manželstvo, rodina, priatelia) a pracujeme (tím, zbór, cirkev). Tu sú niektoré z odpovedí, ktoré v diskusii odznali: posilňuje ich otvorenosť, rovnaká motivácia, spoločné skúsenosti, priestor pre omyly; oslabuje ich strach z odsúdenia/neprijatia, nedostatočná otvorenosť (nepriznanie sa ani k zlému, ani k dobrému), potláčanie rozmanitosti atď. Pre nás všetkých, čo sme zodpovední za tím ľudí, bol veľmi prínosný aj „Model piatich dysfunkcií tímu“ (Lencioni). V ňom sme sa dozvedeli, že nevyhnutným základom fungovania akejkoľvek skupiny ľudí je dôvera. Bez bezpečia, ktoré dôvera vytvára, nemôžeme nikdy dosiahnuť efektívnosť. Okrem dôvery existuje však niekoľko ďalších aspektov fungovania tímu, ktorých sa treba vyvarovať pre čo najlepšie fungovanie tímu. V tomto bode sme mali diskusiu vo dvojiciach; hľadali sme príklady, riešenia, premýšľali sme o našich vlastných kontextoch.

Posledným aspektom bol najväčší cieľ: Božia misia, o ktorej sme si vypočuli vo forme nedeľnej kázne na základe textu Ef 2,14 – 3,11. Bolo to zhnutie, pospájanie všetkých bodov a zároveň vyslanie, byť svetlom na mieste, kde nás postavil Boh: so svojimi darmi, silnými i slabými stránkami ako jedinečné Božie deti a zároveň ako zvestovateľov Božej lásky a milosti.

Vďaka týmto prednáškam a prezentovaným materiálom Spiritual Leadership Inc. som si znovu uvedomila, nakoľko je pre naše tímy a pracovné kolektívy dôležité, aby sme skutoč-

ne všetci, a to dôsledne, plnili výzvy Božieho slova: aby sme slúžili a nečakali, že sa bude slúžiť nám; aby sme sa navzájom predbiehali v úcte a v láske; aby sme si vždy uvedomovali, že naše slová majú uzdraviť, a nie zraňovať, a že všetci spolu, nie iba niektorí, tvoríme jedno telo. Budujeme spoločné dielo.

Čo z toho vyplýva pre nás v ECM na Slovensku? Podľa môjho názoru to, že by sme mali vedome vyčleniť oveľa viac času na budovanie úrovne dôvery v našich tímoch; na vzájomné rozpoznávanie našich obdarovaní, silných i sla-

bých stránok – ABY naša služba či fungovanie akéhokoľvek tímu v zbore bolo efektívne; teda aby sme spoločne prinášali ovocie. Je to nielen naším poslaním, ale verím, že aj našou túžbou na oslavu nášho živého a slávneho Pána Cirkvi.

Na záver vám položíam otázky, ktoré nám rečníčka kládla pri každom aspekte znovu a znovu: Aké sú s tým tvoje skúsenosti? Ako je to s tvojím tímom? Aký bude tvoj nasledujúci krok?

prip. Gabriella Kopas

(V prípade záujmu autorka článku rada poskytne viac informácií k téme.)

CESTA POZNANIA

Keď som nedokázal rozpoznať, kam vane vietor
po tom, čo ma hriech na nesprávnu cestu zmietol,

netušil som, kam ďalej vstúpiť,
a moje zlé rozhodnutia ma nútili stále vókol blúdiť.

Stratený v hĺbke beznádeje a sám
Ty, Bože, si mi pripomenul, že milosrdenstvo mám.

Nie, už nespravím žiaden krok späť,
nechcem žiť ako žije tento svet.

Tam už hľadal som, čo prázdne miesto v srdci zaplní,
nevšímnuť si, čo k večnému životu dvere otvorí.

Môj pohľad bol nejasný, na očiach klapky,
najprv nechápal som, že na Golgote to neboli len latky.

Ale Ježiš mi umožnil slobodným byť,
keď som sa rozhodol v Jeho prítomnosti žiť.

Ten, kto všetky moje dlhy splatil,
svoj život na kríži stratil,

otvoril mi oči a vyčistil zrak.
Však nad mojou hlavou sa týči len dočasný mrak!

Čo teda povedať na to? Keď Boh za nás, kto proti nám?!
Nič mi neublíži, keď sa Jeho cestou uberám.

Boh môže v hlboké temnote svetlo zapáliť
ako aj naše problémy na osov obrátiť.

Sám predsa povedal: „Nebudeš mať nedostatku.“
A to nie je šťastný koniec; to sme ešte len na začiatku!

Volám sa Pavle Kocev, mám 48 rokov, som ženatý s milujúcou manželkou Henrietou a som otcom troch detí: Annamárie (16), Šimona (14) a Daniela (12).

Odkiaľ pochádzate, z akej rodiny?

Pochádzam z tradičnej metodistickej rodiny, kde tri generácie predtým boli metodisti. Ako malé dieťa som bol k Bohu vedený. Moja mama mi čítala a prerozprávala veľa biblických príbehov, v nedele som chodil do zhromaždenia a môj starý otec Ivan učil na besiedke.

Ako vás ovplyvnili vaši rodičia?

Určite to bolo kresťanským príkladom. Mama konala v tichosti a pokore, otec bol prísny a vždy dbal, aby sme nevynechávali s bratom bohoslužby. Obidvaja radi spievali, niekedy bol nácvik spevokolu aj u nás doma. Pamätám sa veľmi živo aj na starú mamu Lýdiu, ktorá ma vždy vedela pochopiť, povzbudiť a motivovať k spravodlivému, odpúšťajúcemu životu.

Čím ste chceli byť, keď ste boli malý?

Chcel som byť učiteľom cudzích jazykov alebo výborným juhoslovanským hercom.

Výviedli ste niečo v škole alebo s kamarátmi?

Určite toho bolo viac, ale na toto nikdy nezaбудnem. Je to zážitok, ktorý sa spája s mojou prvou triedou na ZŠ. Keď som dostal zlú známku – jednotku (v Macedónsku je 5 výborná), doma som si známku z pracovného zošita vy-

strihol a nenápadne som na to miesto nalepil biely papier. Až po troch mesiacoch si učiteľka všimla, že známka chýba. Tak a to som musel náležite vysvetliť.

Ako dlho vykonávate duchovenskú prácu?

Viac ako 10 rokov som pracoval ako misionár a evanjelista v AFCI Slovensko. Najväčšiu radosť som prežíval, keď ľudia odovzdávali svoj život Pánovi Ježišovi a súčasne si našli aj domáci zbor. Momentálne som začínajúci 9. rok v kazateľskej službe a spoznávam, aké miesto má duchovný domov pre všetkých.

Ako ste prežili svoje povolanie do služby?

Skutočné obrátenie som prežil vo Švédsku v r. 1992. Tu som si myslel, že ako mladý muž zarobím peniaze a bude sa mi lepšie žiť. Ocitol som sa v zložitej životnej situácii, z ktorej som nevidel východisko. Boh sa zľutoval nad mnou, otvoril môj duchovný zrak a ja som vtedy spoznal, že nestačí vedieť iba biblické verše spamäti, modliť sa každý večer, ale osobne prijať Spasiteľa do svojho života. Neskôr som prišiel Bohom riadenou cestou do Československa, kde – ako som vedel – žije Pavle Cekov. On bol mojim pastorom v Macedónsku. Rozprával mi, že sa má v najbližšej dobe otvoriť biblický seminár (neskôr KETM) v Banskej Bystrici. Celý nasledujúci rok som sa modlil, postil a hľadal Božiu odpoveď na moju situáciu a ďalšie pôsobenie v živote. Pán dal odpoveď a ja som začal študovať.

Čo je na tomto povolaní ťažké?

Toto povolanie je o zápase duše a tiež je pre mňa stálou výzvou správne porozumieť, konať, byť vedený Duchom Svätým.

Niečo výnimočné, čo ste prežili s Bohom?

Bolo to pred pár rokmi, keď som sa s Pánovou pomocou rozhodol postiť a modliť celých 12 dní. Bol to úžasný, povzbudzujúci čas. Vtedy som bol sám so svojím Pánom a vnímal som duchovné veci z inej perspektívy. Dostal som

odpovede na svoje otázky a znovu posilnenie do služby.

Spomeniete si na nejakú vtipnú príhodu z vašej kazateľskej praxe?

Keď som bol ešte na začiatku služby, moja slovenčina nebola veľmi dobrá. A tak som zhromaždenie pozdravil: „Milí bratia a sestry, som veľmi rád, že som pomedzi vás.“ Myslím, že som niektorých pobavil; pýtali sa ma, či som v tomto pozdrave nehovoril viacej o Duchu Svätom.

Čo sa vám páči v ECM?/Čo by ste rád zmenili?

Páči sa mi celosvetová rôznorodosť služby, ktorá vedie k jednote v Kristovom tele. Možno by som bol viac povzbudený aktívnymi domácimi skupinkami a Wesleyho 12 pravidiel pre pracovníka.

Máte obľúbenú knihu alebo kazateľa, ktorý vás vie povzbudiť v službe?

Charles Stanley a jeho syn Andy, ktorých som mal možnosť aj osobne spoznať a pozorovať ich prácu. Momentálne ma povzbudzuje a motivuje kniha Lead Like Wesley (Viesť ako Wesley).

Na aký biblický text rád kázate?

Mám veľa textov, na ktoré rád kážem, ale najradšej kážem o viere (List Židom 11,1).

22-ročný

Vaša obľúbená biblická postava?

Pán Ježiš Kristus a apoštol Pavol.

Ako trávite svoj voľný čas?

Voľný čas trávim pri dobrej knihe, ale i pozorovaním života v prírode. Tu v Seredi je to ranná rýchla chôdza po hrádzi („týteši“) pri Váhu spoločne s modlitbou. Tiež čas s rodinou je pre mňa veľmi dôležitý; vtedy sme najradšej spoločne vonku, alebo máme macedónske poobedia, keď sa hovorí a rozmýšľa po macedónsky a, samozrejme, máme aj východniarske poobedia. To si užijeme s nadšením naozaj dostatok slobody a smiechu.

Ktoré najzaujímavejšie miesta ste navštívili?

Lagos v Nigérii, indiánsku rezerváciu v Pensylvánii (USA).

Kam by ste chceli cestovať?

Do Izraela.

Obľúbené jedlo?

Akékoľvek zeleninové šaláty s balkánskym syrom a všetky pochúťky mojej manželky.

Z čoho máte radosť? Čo vás v poslednom čase potešilo?

Mám radosť z konštruktívnych pastoračných rozhovorov a teším sa z nočných modlitieb v našom zbere.

Čo by ste rád odkázali našim čitateľom?

Želám čitateľom Ohniska, aby viac hľadali Božiu tvár, tešili sa z Jeho prítomnosti a verne Ho nasledovali až do konca.

Kalendár akcií ECM

Centrálna konferencia: 8. – 12. 3. 2017 Zürich
Školenie pracovníkov: 17. 3. 2017 Michalovce
Stretnutie kazateľov ČR, PL, SR:
19. – 22. 4. 2017 Česká republika
Jarné stretnutie stanovákov:
20. – 22. 4. 2017 Smílovce
Výročná konferencia: 26. – 28. 5. 2017 Praha
Oblasťná konferencia: 16. 6. 2017 Sered'

MILÉ DETI

začal sa nám nový rok 2017 a s ním nás čaká ešte mnoho nových neprebádaných vecí.

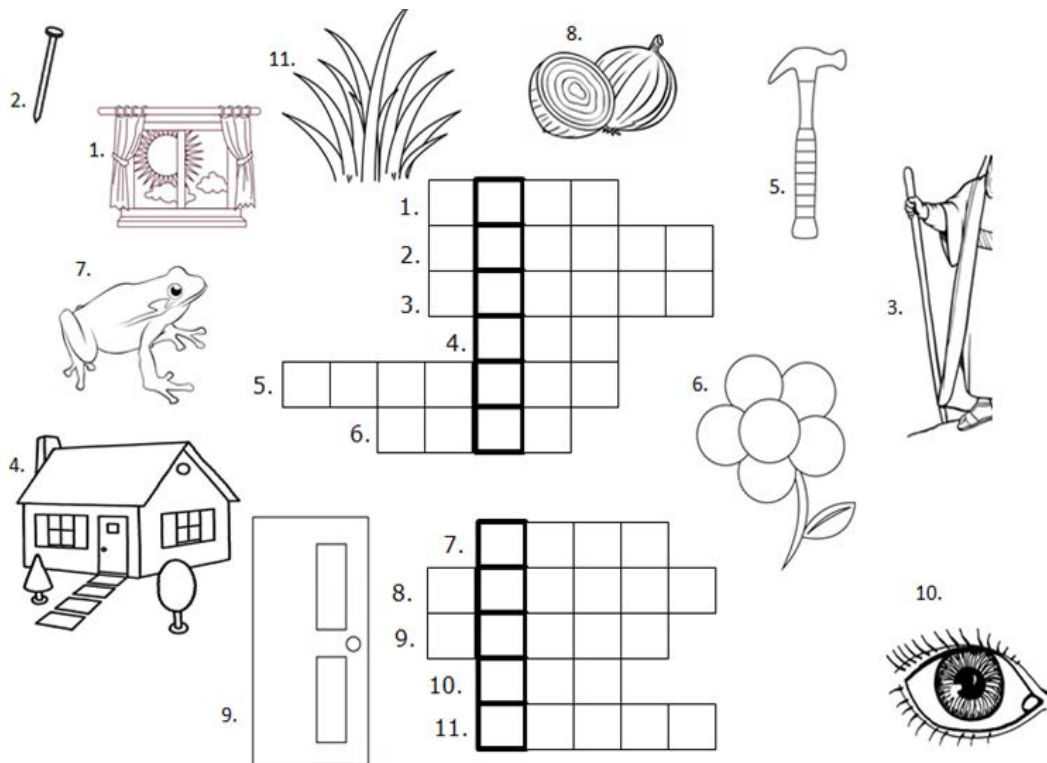
Vedeli ste, že my všetci máme Pastiera? Kto je to? Aký je to Pastier a čo pre nás robí?

Dnes sa to dozvieme, prajem Vám rýchle vylúštenie.

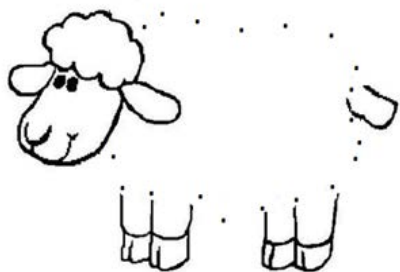
1. **Vyčiarkni** každé druhé písmeno. Tak nájdeš slovné spojenie.

D M O E B R R K Ý E P L A K S I T Č I K E A R J - J I E O Ž P I B Š

2. **Vylúšti** tajničku a vyfarbi obrázky.

3. **Pospájaj** všetky bodky.

prípr. Henrieta Kociová

Autor: RINGO	special service request	2	nemecké mužské meno	opačná strana	Hospodin hovorí: Dám vám nové (tajnička).					
nasávalo										
zviazaného skosené obilie					Pomôcky: pairs Zola, vale	čistidlo na okná	hlasovať (angl.)	omám alkoholom	3	ručiteľia na zmenke
vojenská jednotka					materská škola (zastar.)					
Pomôcky: Soma, ál galop					športová taška odhad					
decht					časť luku mesto v Turecku					
Interhotel					zimný dopr. prostriedok šikmo				falošný (maď.) buď zdravý (lat.)	
poniženosť									vlasové parazity bož. vládca v Polynézii	
Pomôcky: Tala gora, kein					vo vlast- nom byte inštinkt		ťah (čes.) hora (rus.)			hudobný zápis
bozk (hovor.)						cval roľa				
orgán sluchu						glazúra citový zážitok				
ruský súhlas						čas, doba (poľ.) úspech			EČV Nitry žiadny (nem.)	
Pomôcky: vote, da kopov, pora					ovocná záhrada	autor Nany Returned Letter Office			roh miestnosti druh hors. osady	
1									pohyb vo vzduchu power unit	slečna (skr.)
Asociación Littéraire et Artistique Internat.						páry (angl.)				

Správna odpoveď na krížovku z decembrového čísla znela: Keď uvideli hviezdu, naplnila ich veľmi veľká radosť. Pohľadnicový kalendár ŽIVOT 2017 posielame bratovi **Petrovi Hlavnovi** do Piešťan a sestre **Márii Jahnovnej** do Šintavy. Blahoželáme!

Blahoželáme

V januári sa krásneho životného jubilea 90 rokov dožíva brat **Štefan Tagaj** zo Serede.

Milý náš brat Štefan, ďakujeme Hospodini za Vašu službu, ktorú ste ochotne konali na Pánovej vinici. Za Vaše svedectvo viery. Nech Vás Pán požehnáva aj naďalej a sprevádza svojou milosťou a dobrotou i v nastávajúcich dňoch!

Diakonii ECM môžete darovať 2 %

Začiatkom decembra 2016 sa podarilo zaregistrovať Diakoniu ECM na darovanie 2 % z dane. Diakonia má v každom zbore kontaktnú osobu, ktorá je aktívna v diakonickej službe. Vďaka Pánovi, že sú i ďalší ochotní bratia a ochotné sestry, čo po celý rok pomáhajú tým, ktorí to potrebujú! Naplňajú tak slová, ktoré povedal Pán Ježiš: Chudobných budete mať vždy medzi sebou. (Mk 14,7)

V decembri sa niektoré zbory zapojili aj do prípravy balíčkov pre núdzne deti či deti z detských domovov, nakúpili jedlo alebo urobili finančné zbierky pre nocľahárne. Slúžili v krízových centrách, v domovoch dôchodcov. Všade prinášali radostnú správu, že nikto nie je sám, pretože prišiel Immanuel – Boh je s nami.

Chceme v tejto službe milosrdenstva pokračovať aj tento rok. Ak ju chcete podporiť, môžete tak urobiť aj darovaním 2 % zo svojich daní.

Názov organizácie: Diakonia ECM

Sídlo: Panenská 10, 811 03 Bratislava

Právna forma: Účelové zariadenie cirkvi a náboženskej spoločnosti

IČO: 30858798

Číslo účtu IBAN:

SK478330000002601111768

Ďakujeme!

Za Diakoniu ECM Milena Belková

HESLÁ 2017

Čítanie s úvahou na každý deň si ešte môžete zakúpiť v Ústredí ECM, Panenská 10 v Bratislave: ustredie@umc.sk. Cena za kus je 3,80 € + poštovné. Autori úvah sú z rôznych cirkví: AC, BJB, CB, ECM, ECAV, KZ a Ref. kresť. cirkví.

Nová kniha od D. Wilkersona

Keď sa zdá, že sklúčenosť a žiaľ sú už nezdolateľné, zakladateľ Teen Challenge a celosvetovej evanjelizačnej organizácie World Challenge reverend David Wilkerson odporúča na ich prekona-

nie mocný ozdravujúci proces obnovujúci vieru a prinášajúci trvalý pokoj od Boha. Každý zažíva obdobie smútku, skúšok a bolesti. No prečo sa stáva, že žiaľ a sklúčenosť nás niekedy pohltia natoľko, že to chceme vzdať? Pri hľadaní odpovedí spolupracoval David Wilkerson so všetkými skupinami problémových ľudí. Boli medzi nimi študenti, rodičia, alkoholici, delikventi, podnikatelia, pastori, učitelia aj drogov závislí. V tejto povzbudzujúcej knihe plnej nádeje skúma D. Wilkerson univerzálny problém nedostatku viery. Ukazuje čitateľom, ako dovoliť Bohu, aby ich uzdravil zo zranení, obnovil v nich vieru a daroval im skutočný, trvalý pokoj. Prezентuje nadčasové posolstvo Božej lásky a uzdravenia, poukazuje na možnosť obnovenia dôvery v milujúceho, všeobjímajúceho Boha, ktorý je jedinou odpoveďou aj na súčasné problémy jednotlivca i celej ľudskej spoločnosti.

z internetu prel. Stanislav Kunák

Dary na Ohnisko – december 2016

Zbory: Sereď: 534,50 eur, BA-Staré Mesto: 55 eur, Gerlachov: 60 eur, Petržalka: 15 eur, Jenkovce: 50 eur, Michalovce: 20 eur.

Jednotlivci: nemenovaný darca.

Spolu: 754,50 eur. Ďakujeme!

OHNISKO

Vydáva: Evanjelická cirkev metodická
Panenská 10, 811 03 Bratislava
Tel./fax: 02/5441 4468
Email: ustredie@umc.sk
www.umc.sk – tu sa nachádza Ohnisko
v elektronickej podobe.

ISSN 1339-2956
Mesačník Ohnisko vychádza desaťkrát v roku.
Náklady na jedno číslo sú 0,90 eur + poštovné.
Prispieť môžete na č. ú.: 6611690036111,
VS: 9172 alebo poštovou poukážkou.
Ďakujeme.

Redakčná rada:
Milena BELKOVÁ
Lenka PROCHÁZKOVÁ
Luboš TAGAJ
Spolupracovníčka: Mariana KUŠIAKOVÁ